

Schwer zu befehlenden Iudeo-Herk p. 140. seq. qvod scriptum nupere 1699. occasione furti Lüneburgi a Judæis præcipue commissi, ideo Zellæ capitali supplicio affectis, edidit M. Sigism. Hosmann. Consistorialis & Ecclesiastes Zellensis. (16) in Mose & Aarone Lib. VI. cap. VI. p. 505. edit. emendata, ac notis illustrata a Joh. Henr. Reizio, Bremæ. 1694. (17) in suis animadversionib. ad Theriacam Judaicam Salom. ben Zevi p. 181. seq. (18) Hic Professor Theologiæ Heidelbergensis R. Mosis Maimonidis tractatum de Juramentis secundum leges Hebreorum latinitate donavit, notisq; elegantissimis illustravit, Heidelb. 1672. (19) in συναγορία Systematis Antiquit. Hebr. qvæ habetur in Critica S. edit. Lips. de A. 1688. p. 160. (20) in pec. Dissert. de juramentis Orientalium allegata a Georg. Adam. Servvio in Syntagm. Jurisprud. Exercit. 7. p. 606, qvam hactenus videre non licuit. (21) Psalm. XIX. vers. ult.

המערך

§. I.

Antequam autem rem ipsam aggrediamur, unicum in antecessum decidendum venit dubium, qvod occasione certi cuiusdam loci apud Josephum alicui oboriti facile poterit, nimirum qvaritur: An etiam Judæi licitum esse putarint, juramentum præstare? Ubi tamen sermo non est, de juramento vano, futili, falso, idque genus alio illegitimo, qvippe qvæ, ut in S. Litteris prohibita, ipsi qvoq; Hebreorum Magistri prohibuerunt. De hisce enim intelligenda sunt verba Maimonidis: (22) שלא ישבע כלל טובת גדורלה היא לאדם h.e. maxime bonum, est homini, ut plane non juret: Sed qvæstio est, de juramentis testimonii, depositi, judicialibus, &c. Primo quidem intuitu qvæstio hæc supervacanea plane atq; inutilis videtur, cum neminem Judæorum facile reperies, qui de hoc unq; dumbitaverit, multo minus propositam qvæstionem præfracto negare ausus fuerit. Interim tamen in Historia Ossenorum, rigidissimæ illius apud Hebreos Sectæ, contrarium invenimus. (23) Hi enim licet validissimo atq; firmissimo juramento regulis & statutis Essorum se se adstringerent, cum in horum Societatem reciperentur, teste Eusebio; (24) Deinceps tamen post receptionem per totum vitæ curriculum nunq; jurabant, juramentum perjurio simile censentes. Qvod patet ex optimo rerum Judaicarum Historico Josepho; (25) Idem, (de Essenis loquitur) iracundia moderatore justi sunt, indignationem cohibent, fidem tuentur, paci obsecundant, & omne, qvod dixerint, jure jurando fortius habent. Ipsum autem jusjurandum quasi perjurio deterius vitant. Nam enim mendacii condemnatum arbitrantur, cui sine DEO non creditur. Verum ab Essenis ad Judæos in genere concludere non licere, Isaacus Casaubonus, eruditorum ille Phœnix,

A 2

ut